

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013895138
Dátum vydania rozhodnutia:	10.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013895138.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému Z. R. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného Z. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. februára 2010, sp. zn. 4 To 148/2009, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. R. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17. septembra 2009, sp. zn. 2 T 174/2008, bol obvinený Z. R. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v čase o 19,15 hod. dňa 25.5.2008 v E. na C. XX lúpežne prepadol poškodenú MUDr. H. C. tak, že ju zozadu stiahol, následne na čo poškodená spadla na zem, pričom jej začal trhať kabelku, ktorú mala na sebe prevesenú a prichytenú pod pazuchu, ktorú sa mu nakoniec keď poškodená ležala na zemi podarilo odcudziť aj spolu s vecami nachádzajúcimi sa v kabelke a to: mobilný telefón zn. Nokia, občiansky preukaz, preukaz zdravotne ťažko postihnutého, zdravotnú kartičku všeobecnej zdravotnej poisťovne, všetko na meno MUDr. H. C., peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 2 500 Sk, čím svojím konaním spôsobil MUDr. H. C. škodu vo výške 99,91 Eur (3 010 Sk) a zlomeninu horného ramienka lonovej kosti vľavo bez posunu úlomkov, povrchové pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti, povrchové pomliaždenie ľavej temennej oblasti vlasatej časti hlavy a povrchové pomliaždenia ľavého lakťa s primeranou dobou liečenia podľa znaleckého posudku č. 211/2008 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia v trvaní 4-5 týždňov.

Okresný súd uložil obvinenému Z. R. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného Z. R. na náhradu škody voči poškodenej MUDr. H. C., vo výške 3 459,55 eur.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený Z. R. odvolanie. Krajský súd v Bratislave na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol podať odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej osoby nie je dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o vykonanom dokazovaní okresným súdom a správnosti skutkových zistení, ktoré preukazujú, že obvinený sa dopustil konania uvedeného vo výroku o vine, a preto Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 11. februára 2010, sp. zn. 4 To 148/2009, odvolanie obvineného Z. R. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Z. R., prostredníctvom obhajkyne, dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dovolateľ v dovolaní uvádza, že prvostupňový súd a následne krajský súd, pri uznaní ho za vinného, porušili zásadu uvedenú v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Vytýkal obom súdom, že tieto sa neriadili pri svojom rozhodovaní ustanoveniami § 2 ods. 12, § 126 ods. 1, ale i § 138 Tr. por., týkajúceho sa opoznania obžalovaného poškodenou. Skutku sa nedopustil a iba samotná poškodená uvádza, že on je páchatelom skutku. Poškodená ho pritom vnímala ako osobu, keď mu boli na ulici policajtni nasadzované putá, čo pri jej veku a silnom rozrušení mohlo spôsobiť to, že ho označila za páchatela skutku. Dovolateľ opakovane napáda rozsudok vo výroku o vine s tým, že žalovaného skutku sa nedopustil, pričom oba súdy nižšieho stupňa vyhodnotili výpoveď poškodenej MUDr. H. C. za dôveryhodnú. Dal dovolaciemu súdu do pozornosti, že jeho obrana nebola ničím vyvrátená, pričom pokiaľ nastane situácia, že na jednej strane je produkováaná iba výpoveď poškodeného a na druhej strane výpoveď obvineného, resp. obžalovaného, je potrebné bez akýchkoľvek pochybností, náležite zistiť skutkový stav veci, čo sa podľa jeho názoru, v danom prípade, nestalo.

Vzhľadom na uvedené navrhol najvyššiemu súdu, aby rozsudkom rozhodol, že uznesením krajského súdu bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie, ako aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo zrušil a rovnako zrušil aj rozsudok okresného súdu a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor, ktorý považoval obe rozhodnutia nižších súdov za zákonné a správne, založené na výsledkoch dokazovania z ktorého vyplýva, že voči obvinenému Z. R. boli zabezpečené a vykonané dôkazy v miere dostatočnej na uznanie jeho viny zo spáchania žalovaného zločinu a následného vyvedenia tomu zodpovedajúcej trestnej zodpovednosti. Výslovil záver, že súdy oboch stupňov správne kvalifikovali a právne posúdili konanie obvineného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. Vzhľadom na uvedené, prokurátor navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie obvineného, v zmysle ustanovenia § 382 písm. c/ Tr. por., odmietol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila aj poškodená MUDr. H. C., prostredníctvom svojho splnomocnenca, ktorá uviedla, že sa zúčastnila výsluchov na oboch stupňoch súdov a vždy vypovedala zhodne, čo sa o odsúdenom nedá povedať. Obvineného identifikovala bez akejkoľvek pomoci a tiež bez toho, aby videla, či má na rukách putá. Dovolanie obvineného navrhla odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Z. R. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným, prostredníctvom obhajkyne, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Bratislava II, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por.

Obvinený primárne namietal, že žalovaného skutku sa nedopustil a iba samotná poškodená uvádza, že on je páchatelom skutku.

Aj odvolací súd vo svojom uznesení, ktorým odvolanie obvineného Z. R. zamietol, konštatuje vo svojom odôvodnení, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie, že vypočul obžalovaného, poškodenú, svedkov - službukonajúcich príslušníkov polície, ako sa aj zaoberal znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva - odvetvia chirurgia - špecializácia traumatológia a ostatnými písomnými dôkazmi. Ďalej odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie osobným výsluchom poškodenej MUDr. H. C., ktorá opätovne opoznala obvineného a svoju svedeckú výpoveď nezmenila. Nezanedbateľnými, práve naopak, podpornými dôkazmi, sú tie skutočnosti, že poškodená opoznala svoj mobilný telefón zn. Nokia 3100, na ktorom boli nálepky a ktorý bol zaistený obvinenému a jednoznačne potvrdila, že jej neznámy muž priniesol hodinky z miesta činu, ktoré odovzdala polícii a ktoré označil za svoje práve obžalovaný. Okresný aj krajský súd veľmi pozorne reagovali rôzne argumenty prednesené obvineným v rámci jeho obrany, ohľadne držby mobilného telefónu zn. Nokia 3100, že obvinený si kúpil uvedený telefón niekoľko dní predtým od neznámeho mladíka.

Dovolací súd len dodáva, že hoci obvinený dovolaním napáda rozhodnutie, ktoré je podľa jeho názoru založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, oba súdy nižšej inštancie sa vyššie uvedeným námietkami obvineného podrobne zaoberali, pričom bola zákonným spôsobom vyhodnotená výpoveď poškodenej, ktorý dôkaz bol hodnotený spolu s ďalšími dôkazmi - nájdený telefón u obvineného, ktorý patril poškodenej, prinesené pánske hodinky, ako i znalecký posudok ohľadne zranení poškodenej, neopomenúc tiež výpovede ďalších svedkov.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda nie je daný.

V závere dovolateľ namietal, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, keďže on sa žalovaného zločinu lúpeže nedopustil, a preto mal byť správne spod obžaloby oslobodený. Z tohto dôvodu došlo, podľa jeho názoru, k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím

dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený Z. R. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je daný.

Z uvedeného je zjavné, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. R. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Neuniklo pozornosti dovolacieho súdu, že dovolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2 T 174/2008, zo dňa 17. septembra 2009 (ktorý je teraz dovolaním prejednávaný) bol vo výroku o treste zrušený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 2. novembra 2010, sp. zn. 3 T 170/2010-108, ktorým obvinený Z. R. bol uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 8 (osem) mesiacov postupom schválenia dohody o vine a treste medzi obvineným a prokurátorom. Rovnako boli zrušené aj všetky rozhodnutia, na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.